

100620 Tredje Söndagen efter Trefaldighet Lars B Stenström

Var i all världen har jag lagt den?

Dagens predikan? Ska jag nu behöva improvisera?
Hitta på något just här och nu?
Uppfinna något för stunden?

Fler än jag, och inte bara präster,
har varit med om situationen
De papper man tagit med sig
visar sig vara ett helt annat utkast,
kanske ett föredrag
om de stora helgernas vykort?
Och det har hänt att jag skrivit predikan
över en text som inte alls
hade med den söndagen att göra...
Och även om predikan var rätt
har jag lyckats tappa tråden
En gång förlorade jag dessutom rösten

Sådana är vi
Vi tappar, förlorar, förlägger
lust, ork, känslor, ting

Vi lyckas inte hålla rätt
på varje sak, varje detalj
Ja, var i alla världen la jag inbetalningskortet?
Räkningen? Receptet? Kallelsen?

Var i all världen har det tagit vägen?
Brevet som jag lovat att svara på?
Receptet? Inbjudan? Telefonen? Almanackan?

Var i all världen finns det man letar efter?
Har någon tagit mina papper?

Var i all världen la jag nycklarna?
Handlingslappen? Bilprovningsbrevet?
Leksaken? Dataspel? DVD-filmen? Boken?
Tröjan? Var finns allting man letar efter?
Varför är det alltid försvunnet när det behövs?
Strumpor försvinner hela tiden

även om jag för min del
inte alls tror att det finns
tvättmaskiner som äter strumpor

Vilken liknelse Jesus ger oss!
Kunde han slarva bort saker?
Eller visste han precis var allting fanns?

En kvinna tappar ett mynt. Inte har hon
råd att bli av med sina surt förvärvade slantar
Hon måste leta och det ordentligt
Det krävs ljus och hela huset sopas
Hon letar tills hon hittar myntet

Jesus understryker hur härligt
glatt och roligt det är att finna
det vi blivit av med
Vad menar Jesus egentligen?
Vad är det vi tappat bort, vad har vi förlorat?

Vad ska vi söka efter med samma
energi och kraft som den sopande kvinnan
vad borde vi söka efter?

När televisionstanterna och TV-gubbarna
behöver lite ved på brasan och
behöver få extra nerv i sin sändning
går de ut på gatan
och låtsas fråga vem som helst.
Bröllopsbevakningen var inget undantag
Hur länge har du väntat här?
Vad förväntar du dig?

Om vi gjorde detsamma med hjälp
av dagens predikotext
gick ut på gator och torg och undrade:
Hörrudu, vad är det du har förlorat?

Tänk om svaren blev:
Vi kom inte till fotbolls-VM.
Jag har blivit av med ett världsmästerskap!

Jag har tappat en cykel...

Ingenting, jag har inte förlorat något

Vad är det här? Är det dolda kameran?

En vän, jag har blivit av med en vän
och det är så sorgligt att jag inte
vill prata om det...

Ungefär så där kunde det säkert låta.
Och vårt eget svar blir...?
Vad är det vi blivit av med
som vi behöver söka efter
med frenesi och kraft
som vi absolut borde leta fram?

Jag tror jag vet vad många människor förlorat
De har tappat bort sin tro...
och de letar inte ens efter den

Andra har tappat bort kyrkans dörr
Därinnanför får man hjälp att gå vägen
lärjungastigen
den kristna människans livsresa
vågar man sig innanför portarna
erbjuds vi att finna vägen
till Guds paradiset,
till Guds hjärta

Läser vi nästa avsnitt i evangeliet
möter vi en annan sökare
också den personen en människa
som du och jag
men som hör och häpna
lyckas förlora allt!
Till att börja med
tappar den arma människan
bort sig själv och blir
för all framtid
den förlorade sonen
Han lyckas sedan
förlora sin egen far...
Men hans Far har inte upphört
att älska sitt barn!

Vi människor lyckas slarva bort
oss själva och vår himmelske Far
Han som alltid har älskat oss

Ett par tankar till:
tänk om kvinnan representerar kyrkan
vår trosgemenskap
kan kyrkan ha tappat bort
något oerhört viktigt
sitt centrum
sin vilja att följa Kristus?
Då får ingen möda sparas
då måste vi vända upp och ner på
hela huset, Kyrkans hus
för att finna det som förlorats

Eller, tänk ännu mera oroande
och fantastiskt
om det är Gud som förlorat oss
som tvingats se oss
vandra bort, vilsna
Kvinnan i texten kan faktiskt vara Gud
Hon visar oss så tydligt
Guds uppsökande omsorg
Gud som inte ens lämnar oss
vind för våg inte ens när
vi själva vänder ryggen till

Några verser ur psalmen
vi sjöng för en stund sedan
får avsluta dagens predikan:

Låt honom ta dig vid handen,
följa dig ända tills du
är hos din Fader som länge
väntat och väntar ännu.

Jesus är ute och söker,
stannar och böjer sig ner,
säger mitt namn, och jag svarar:
Herre, åt dig jag mig ger.
SvPS 225:4-5

Lars B Stenström
Kyrkoherde, kontraktsprost